

Garage-Sale Arbitrage

By CHUCK KLOSTERMAN

Published: September 20, 2013

Is it ethical to buy something at a yard sale or a flea market at the seller's asking price if you know the value of the item to be significantly higher than what is being asked? Let's say, for example, someone is selling an old comic book worth thousands of dollars but asks for only a quarter because he or she does not know the true value. Is it incumbent on the seller to do his or her research? If the seller does not, is it fair game? RYAN ATLAS, BOSTON

The operative word in your question is “true” directly placed before the word “value.” You suggest the “true value” of a specific comic book is a few thousand dollars — but all that means is someone might be willing to pay that much for it, based on extrinsic qualities (rarity, for example). To the person running the flea market, the “true value” of the comic book is virtually nothing. There is no “true value” for any object: it’s always a construct, provisionally defined by a capricious market and the locality of the transaction. Things cost what they are being sold for, and they’re worth whatever the seller can get. It’s unethical for a seller to knowingly take advantage of someone’s practical desperation in a crisis (say, selling D batteries for \$75 a pack during a citywide blackout), but it’s not unethical for a buyer to accept whatever

arbitrary value a seller places on his or her goods.

Look at it like this: Let’s say the person at the flea market was selling that same rare comic for \$2,000. You, however, would be willing to pay far more than that; because of its sentimental value and the status it will bring among your comic-book-collecting peers, you’d gladly fork over \$5,000. Would you feel the need to inform the seller, “You know, I’d actually pay you \$3,000 more than what you’re asking”? I don’t think you would, and no one would expect you to.

Now, this does not mean it’s ethical to take advantage of people simply because they’re uninformed about the arcane details of modern commerce. If you’re visiting an elderly neighbor and notice he’s using a 1909 Honus Wagner baseball card as a bookmark for his Bible, you can’t casually offer to buy the card for \$1 in the hope that he won’t know any better. You can’t proactively look for ways to swindle people. But things change when somebody decides to put a nonessential item on the market: the person looks at an object, creates an imaginary value for what it is worth and asks for the equivalent of that fabricated value in currency. If the number is too high, no one will buy it; if the number is too low, the seller leaves money on the table. But people don’t inherently deserve the maximum potential price for whatever they’re trying to move. If that’s what they desire, they have to get it for themselves.

1. תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף קיג עמוד א - עמוד ב

רב אשי אמר: במוכס כנעני, דתניא: ישראל וכנעני (אנס) שבאו לדין, אם אתה יכול לזכהו בדיני ישראל - זכהו ואמור לו: כך דינינו, בדיני כנענים - זכהו ואמור לו: כך דינכם, ואם לאו - באין עליו בעקיפין, דברי ר' ישמעאל; ר"ע אומר: אין באין עליו בעקיפין, מפני קידוש השם. ור"ע, טעמא דאיכא קידוש השם, הא ליכא קידוש השם - באין, וגזל כנעני מי שרי? והתניא: אמר ר' שמעון, דבר זה דרש ר"ע כשבא מזפירין: מנין לגזל כנעני שהוא אסור? ת"ל: באחרי נמכר גאולה תהיה לו, שלא ימשכנו ויצא, יכול יגלום עליו? ת"ל: אוחשב עם קונהו, ידקדק עם קונהו! אמר רב יוסף, לא קשיא: הא בכנעני, הא בגר תושב. אמר ליה אביי, והא תרוייהו גבי הדדי כתיבי: לא לך אלא לגר, שנאמר: בלגר, ולא לגר צדק אלא לגר תושב, שנאמר: לגר תושב, משפחת גר - זה העובד כוכבים, כשהוא אומר או לעקר - זה הנמכר לעבודת כוכבים! אלא אמר רבא, לא קשיא: כאן בגזילו, וכאן בהפקעת הלוואתו.

2. רש"י מסכת בבא קמא דף קיג עמוד ב

באין עליו בעקיפין - בחכמה עד שפוטרין את הישראל. בהפקעת הלוואתו - שאין גזל ממש שרי כי ליכא חילול השם ולהבריה המכס הוי כהפקעת הלוואתו.

3. שולחן ערוך חושן משפט הלכות גניבה סימן שמח

סעיף א

אסור לגנוב, אפילו כל שהוא, דין תורה. ואסור לגנוב אפילו דרך שחוק, ואפילו על מנת להחזיר או כדי לשלם תשלומי כפל או כדי לצער, הכל אסור, כדי שלא ירגיל עצמו בכך.

סעיף ב

כל הגונב אפילו שוה פרוטה עובר על לאו דלא תגנובו (ויקרא יט, יא) וחייב לשלם, אחד הגונב ממון ישראל או הגונב ממון של גוים, ואחד הגונב מגדול או מקטן. הגה: טעות עובד כוכבים, כגון להטעותו בחשבון או להפקיע הלוואתו, מותר, ובלבד שלא יודע לו, דליכא חילול השם (טור ס"ג). ויש אומרים דאסור להטעותו, אלא אם טעה מעצמו, שרי. (מרדכי פרק הגוזל בתרא).

4. תוספתא מסכת בבא קמא (ליברמן) פרק י

הלכה יד

הגוזל את הרבים חייב להחזיר לרבים חמור גזל הרבים מגזל היחיד שהגוזל את היחיד יכול לפייסו ולהחזיר לו גזילו הגוזל את הרבים אין יכול לפייסו ולהחזיר להן גזילן

הלכה טו

הגוזל את הגוי חייב להחזיר לגוי חמור גזל הגוי מגזל ישראל הגוזל את הגוי ונשבע ומת חייב להחזיר מפני חילול השם

5. תלמוד בבלי מסכת גיטין דף סא עמוד א

ת"ר: מפרנסים עניי נכרים עם עניי ישראל, ומבקרין חולי נכרים עם חולי ישראל, וקוברין מתי נכרים עם מתי ישראל, מפני דרכי שלום.

6. Rabbi Jonathan Sacks, *To Heal a Fractured World* (pp. 101)

What the sages who articulated *darkei shalom* understood was that *they were not prophets*. They were heirs to the prophets, continuers of their tradition, but they did not believe (unlike, say the Essenes and the sectarians of the Dead Sea scrolls) that they were living at the end of days. They knew that in this not-yet-fully-redeemed world, peace means living with difference – with those who have another faith and other texts. That is the fundamental distinction between the prophetic peace of religious unity and the rabbinic peace of religious diversity, with all the compromise, restraint and mutual respect that coexistence requires. The prophets articulated utopian peace; the sages, a non-utopian program for peace in the here-and-now. That is what is fundamental and original in the idea of ‘the ways of peace’.